

موسسه حقوقی آوای عدالت سرش

قانون الحاق دولت جمهوری اسلامی ایران به تشریفات (پروتکل) مورخ ۱۹۹۶ (۱۳۷۵) کنوانسیون پیشگیری از آلودگی دریایی ناشی از تخلیه پسماند و سایر مواد، مورخ ۱۹۷۲ (۱۳۵۱) (به گونه اصلاح شده در سالهای ۲۰۰۶ (۱۳۸۵) و ۲

۱۳۹۴/۷/۲۸

شماره ۴۹۶/۵۳۹۴۸ - - -

حجت الاسلام والمسلمین جناب آقای دکتر حسن روحانی

ریاست محترم جمهوری اسلامی ایران

عطف به نامه شماره ۴۷۹۲۲/۵۴۱۶۴ مورخ ۱۳۹۳/۵/۱۸ در اجرای اصل یکمصد و بیست و سوم (۱۲۳) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران قانون الحاق دولت جمهوری اسلامی ایران به تشریفات (پروتکل) مورخ ۱۹۹۶ (۱۳۷۵) کنوانسیون پیشگیری از آلودگی دریایی ناشی از تخلیه پسماند و سایر مواد، مورخ ۱۹۷۲ (۱۳۵۱) (به گونه اصلاح شده در سالهای ۲۰۰۶ (۱۳۸۵) و ۲۰۰۹ (۱۳۸۸)) که با عنوان لایحه به مجلس شورای اسلامی تقدیم گردیده بود، با تصویب در جلسه علنی روز دوشنبه مورخ ۱۳۹۴/۷/۱۳ و تأیید شورای محترم نگهبان، به پیوست ابلاغ می گردد.

رئیس مجلس شورای اسلامی - علی لاریجانی

۱۳۹۴/۸/۴

شماره ۱۰۰۴۰۰

سازمان حفاظت محیط زیست

در اجرای اصل یکمصد و بیست و سوم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران به پیوست «قانون الحاق دولت جمهوری اسلامی ایران به تشریفات (پروتکل) مورخ ۱۹۹۶ (۱۳۷۵) کنوانسیون پیشگیری از آلودگی دریایی ناشی از تخلیه پسماند و سایر مواد، مورخ ۱۹۷۲ (۱۳۵۱) (به گونه اصلاح شده در سالهای ۲۰۰۶ (۱۳۸۵) و ۲۰۰۹ (۱۳۸۸))» که در جلسه علنی روز دوشنبه مورخ سیزدهم مهرماه یک هزار و سیصد و نود و چهار مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۹۴/۷/۲۲ به تأیید شورای نگهبان رسیده و طی نامه شماره ۴۹۶/۵۳۹۴۸ مورخ ۱۳۹۴/۷/۲۸ مجلس شورای اسلامی واصل گردیده، جهت اجرا ابلاغ می گردد.

با توجه به اصل یکمصد و بیست و پنجم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران اجرای مفاد کنوانسیون منوط به انجام تشریفات امضا سند، نزد امین اسناد و ترتیبات مندرج در ماده (۲۵) کنوانسیون می باشد.

رئیس جمهور - حسن روحانی

قانون الحاق دولت جمهوری اسلامی ایران به تشریفات (پروتکل) مورخ ۱۹۹۶ (۱۳۷۵) کنوانسیون پیشگیری از آلودگی دریایی ناشی از تخلیه پسماند و سایر مواد، مورخ ۱۹۷۲ (۱۳۵۱) (به گونه اصلاح شده در سالهای ۲۰۰۶ (۱۳۸۵) و ۲۰۰۹ (۱۳۸۸))

ماده واحده - به دولت جمهوری اسلامی ایران اجازه داده می شود به تشریفات (پروتکل) مورخ ۱۹۹۶ (۱۳۷۵) کنوانسیون پیشگیری از آلودگی دریایی ناشی از تخلیه پسماند و سایر مواد، مورخ ۱۹۷۲ (۱۳۵۱) (به گونه اصلاح شده در سالهای ۲۰۰۶ (۱۳۸۵) و ۲۰۰۹ (۱۳۸۸)) مشتمل بر (۲۹) ماده و سه پیوست (به شرح پیوست) ملحق گردد و اسناد الحاق را نزد امین اسناد تودیع نماید.

تبصره ۱ - سازمان حفاظت محیط زیست مسؤول اجرای تشریفات (پروتکل) می باشد و تغییر آن برعهده دولت است.

تبصره ۲ - با توجه به بند (۵) ماده (۱۶)، هرگاه دولت جمهوری اسلامی ایران یکی از طرفهای اختلاف در تفسیر یا اجرای بند (۱) یا (۲) ماده (۳) باشد، رضایت آن، قبل از حل و فصل اختلاف از طریق روشهای دآوری پیش بینی شده در پیوست (۳) لازم خواهد بود.

تبصره ۳ - ارجاع به دآوری موضوع تشریفات (پروتکل) توسط دولت جمهوری اسلامی ایران منوط به رعایت قوانین و مقررات مربوط است.

تبصره ۴ - رعایت اصل هفتاد و هفتم (۷۷) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران برای هرگونه اصلاح تشریفات (پروتکل) و پیوست های آن در اجرای مواد (۲۱) و (۲۲) آن الزامی است.

تبصره ۵ - در اجرای ماده (۱۶) این تشریفات (پروتکل) رعایت اصل یکمصد و سی و نهم (۱۳۹) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران الزامی است.

بسم الله الرحمن الرحيم

تشریفات (پروتکل) مورخ ۱۹۹۶ (۱۳۷۵) کنوانسیون پیشگیری از آلودگی دریایی ناشی از تخلیه پسماند و سایر مواد، مورخ ۱۹۷۲ (۱۳۵۱)

(به گونه اصلاح شده در سال ۲۰۰۶ برابر ۱۳۸۵ و سال ۲۰۰۹ برابر ۱۳۸۸)

طرف های متعاقد این تشریفات (پروتکل)، با تأکید بر نیاز به حفاظت محیط زیست دریایی و به منظور ترویج استفاده پایدار و حفظ منابع دریایی، در این رابطه، با توجه به دستاوردهای حاصله در چارچوب کنوانسیون پیشگیری از آلودگی دریایی ناشی از تخلیه پسماند و سایر مواد، مورخ ۱۹۷۲ (۱۳۵۱) و به ویژه حرکت تکاملی به سوی راهکارهای مبتنی بر احتیاط و پیشگیری، همچنین با اشاره به مشارکت در این ارتباط بوسیله اسناد تکمیلی ملی و منطقه ای با هدف حفاظت محیط زیست دریایی که نیازها و شرایط ویژه آن مناطق و کشورها را در نظر گیرد، با تأکید مجدد بر ارزش رویکرد جهانی به این موضوعات و به ویژه اهمیت ادامه همکاری و مشارکت بین طرف های متعاقد در اجرای کنوانسیون و تشریفات (پروتکل)، با تصدیق این که اتخاذ اقدامات سختگیرانه تر در سطح ملی یا منطقه ای در ارتباط با پیشگیری و حذف آلودگی محیط زیست دریایی ناشی از تخلیه در دریا می تواند مطلوب تر از اقدامات پیش بینی شده در کنوانسیون های بین المللی یا سایر انواع

موافقت‌ها در مقیاس جهانی باشد، با در نظر گرفتن موافقت‌ها و فعالیت‌های مرتبط بین‌المللی به ویژه کنوانسیون سازمان ملل متحد درباره حقوق دریاهای، مورخ ۱۹۸۲ (۱۳۶۱)، اعلامیه ريو درباره محیط زیست و توسعه و دستور کار شماره (۲۱)، همچنین با تصدیق منافع و ظرفیت‌های کشورهای در حال توسعه و به ویژه کشورهای کوچک جزیره‌ای در حال توسعه، با اعتقاد به اینکه فعالیت بین‌المللی بیشتر جهت پیشگیری، کاهش و در صورت امکان حذف آلودگی دریایی ناشی از تخلیه، می‌تواند و باید بدون تأخیر جهت حفظ و حراست از محیط زیست دریایی انجام پذیرد و مدیریت فعالیتهای انسانی به نحوی که زیست بوم دریایی قادر به ادامه استفاده‌های مجاز از دریا و همچنین برآوردن نیازهای نسلهای کنونی و آینده باشد، به قرار زیر موافقت نمودند:

ماده ۱- تعاریف

از نظر این تشریفات (پروتکل):

۱- «کنوانسیون» یعنی کنوانسیون پیشگیری از آلودگی دریایی ناشی از تخلیه پسماند و سایر مواد، مورخ ۱۹۷۲ (۱۳۵۱)، به گونه اصلاح شده آن،

۲- «سازمان» یعنی سازمان بین‌المللی دریانوردی.

۳- «دبیرکل» یعنی دبیرکل سازمان.

۴- (۱) «تخلیه» یعنی:

۱- هرگونه تخلیه عمدی پسماند یا سایر مواد به دریا از کشتی‌ها، هواپیماها، سکوها یا دیگر سازه‌های ساخت دست بشر در دریا؛

۲- هرگونه تخلیه عمدی از کشتی‌ها، هواپیماها یا سکوها یا سازه‌های دریایی ساخت دست بشر به دریا؛

۳- هرگونه ذخیره سازی پسماند یا سایر مواد در بستر دریا و در زیر بستر مربوط به آن از کشتی‌ها، هواپیماها، سکوها یا سایر سازه‌های ساخت دست بشر در دریا؛ و

۴- هرگونه رها سازی و واژگون نمودن در محل سکوها یا سایر سازه‌های ساخت بشر در دریا تنها به منظور تخلیه عمدی.

(۲) «تخلیه» شامل موارد زیر نمی‌شود:

۱- تخلیه پسماند یا سایر مواد به دریا به طور اتفاقی یا ناشی از عملیات متعارف کشتی‌ها، هواپیماها، سکوها یا سایر سازه‌های دریایی ساخت دست بشر و تجهیزات آنها در دریا، به استثنای پسماند و سایر مواد حمل و نقل شده یا توسط کشتی‌ها، هواپیماها، سکوها یا سازه‌های دریایی ساخت دست بشر در دریا که به منظور تخلیه چنین مواد یا حاصل از تصفیه چنین پسماند یا سایر مواد در چنین کشتی‌ها، هواپیماها، سکوها یا سایر سازه‌های ساخت دست بشر فعالیت می‌نمایند؛

۲- قرار دادن ماده ای به منظوری غیر از تخلیه صرف آن، مشروط بر اینکه چنین قراردادی مغایر با اهداف این تشریفات (پروتکل) نباشد؛ و

۳- با وجود ردیف (۴) جز (۱) بند (۴)، رها سازی مواد (نظیر کابل‌ها، خطوط لوله و تجهیزات تحقیقات دریایی) در دریا که به منظوری غیر از تخلیه صرف قرار داده شده اند؛ و

(۳) تخلیه یا ذخیره سازی پسماند یا سایر موادی که به طور مستقیم ناشی از یا مربوط به اکتشاف، بهره برداری و فرآوری منابع معدنی بستر دریا دور از ساحل هستند، تحت پوشش مفاد این تشریفات (پروتکل) نمی‌باشد.

۵- (۱) «سوزاندن در دریا» به معنی سوزاندن پسماند یا سایر مواد به منظور تخلیه عمدی آنها بوسیله تخریب حرارتی بر روی عرشه کشتی، سکو یا دیگر سازه‌های ساخت دست بشر در دریا است.

(۲) «سوزاندن در دریا» شامل سوزاندن پسماند یا سایر مواد بر روی عرشه کشتی، سکو یا سایر سازه‌های دریایی ساخت دست بشر چنانچه پسماند یا سایر مواد مزبور درحین فعالیت متعارف کشتی، سکو یا سایر سازه‌های دریایی ساخت دست بشر در دریا تولید شده باشند، نمی‌شود.

۶- «کشتی‌ها و هواپیما» یعنی حمل کننده‌های دریایی یا هوایی از هر نوعی که باشند. این اصطلاح شامل هوانا (هاورکرافت) و بارج (کرجی) شناور می‌گردد، صرف نظر از اینکه دارای نیروی محرکه بوده یا فاقد آن باشند.

۷- «دریا» یعنی تمام آبهای دریایی غیر از آبهای داخلی کشورها، همچنین بستر دریا و زیر بستر مربوط به آن، این اصطلاح شامل ذخایر زیر بستر دریا که دسترسی به آن‌ها تنها از خشکی باشند، نمی‌شود.

۸- «پسماند یا سایر مواد» یعنی ماده یا شی از هر نوع، شکل یا جنس.

۹- «مجاز» یعنی اجازه‌ای که از قبل و طبق اقدامات اتخاذ شده به موجب جز (۲) بند (۱) ماده (۴) یا بند (۲) ماده (۸) اعطا شده است.

۱۰- «آلودگی» یعنی وارد کردن مستقیم یا غیرمستقیم پسماند یا سایر مواد به دریا توسط فعالیت انسانی، که منجر یا احتمالاً منجر به اثرات ناخوشایند بر منابع زنده و زیست بوم های دریایی، خطرات برای سلامتی انسان، مانع برای فعالیتهای دریایی، از جمله ماهیگیری و سایر استفاده‌های مجاز از دریا، زیان رسانی به کیفیت آب دریا به منظور استفاده و کاهش امکانات رفاهی دریا شود.

ماده ۲- اهداف

طرف های متعاقد باید به صورت فردی و جمعی محیط زیست دریایی را در مقابل تمام منابع آلودگی حفاظت و حمایت نمایند و طبق توانایی‌های علمی، فنی و اقتصادی خود اقدامات مؤثری را برای پیشگیری، کاهش و در صورت عملی بودن، حذف آلودگی ناشی از تخلیه یا سوزاندن پسماند و سایر مواد در دریا به کار گیرند و در صورت اقتضا باید سیاستهای خود را در این جهت هماهنگ سازند.

ماده ۳- تعهدات کلی

۱- طرف های متعاقد در اجرای این تشریفات (پروتکل) باید راهبرد احتیاط آمیزی را برای حفاظت محیط زیست در برابر پسماند یا سایر مواد به کار گیرند تا از این طریق هنگامی که دلیلی بر این باور وجود دارد که پسماند یا سایر مواد وارد شده به محیط زیست دریایی ممکن است ایجاد ضایعه نماید، حتی وقتی که مدرک قاطعی برای اثبات ارتباط اتفاقی بین مواد ورودی و اثرات آنها نباشد، اقدامات پیشگیرانه مناسب اتخاذ شود.

۲- با در نظر گرفتن این راهبرد که آلوده کننده باید در اصل، هزینه آلودگی را عهده دار گردد، هر طرف متعاقد باید تلاش

نماید شیوه‌هایی را ترویج کند که به موجب آن‌ها، کسانی را مجاز به تخلیه یا سوزاندن در دریا کرده است، ضمن توجه به منافع عمومی، هزینه تحقق الزامات پیشگیری از آلودگی و کنترل آن طی فعالیتهای مجاز را تقبل نمایند.

۳- در اجرای مفاد این تشریفات (پروتکل)، طرف‌های متعاقد باید به نحوی عمل نمایند که انتقال مستقیم یا غیرمستقیم خسارت یا احتمال ایجاد آن از یک بخش محیط زیست به بخشی دیگر صورت نپذیرد یا یک نوع آلودگی به نوع دیگر تبدیل نشود.

۴- هیچیک از مفاد این تشریفات (پروتکل) به گونه‌ای تفسیر نخواهد شد که از به کارگیری اقدامات سختگیرانه تر طبق حقوق بین‌الملل با حفظ ملاحظات پیشگیری، کاهش و در صورت امکان حذف آلودگی توسط طرف‌های متعاقد به صورت فردی یا جمعی جلوگیری نماید.

ماده ۴- تخلیه پسماند یا سایر مواد

۱- (۱) طرف‌های متعاقد باید از تخلیه هر گونه پسماند یا سایر مواد به استثنا آنهایی که در پیوست (۱) فهرست شده‌اند، مانع بعمل آورند.

(۲) تخلیه پسماند یا سایر مواد فهرست شده در پیوست (۱)، نیازمند مجوز می‌باشد. طرف‌های متعاقد موظف به اتخاذ اقدام‌های اجرایی یا قانونی می‌باشند که تطابق صدور مجوزها و شرایط صدور مجوز با مفاد پیوست (۲) را تضمین نماید. توجه ویژه‌ای باید به فرصت‌هایی مبذول گردد که از تخلیه، به سود گزینه‌های بهتر از نظر زیست محیطی، جلوگیری می‌نماید.

۲- هیچ یک از مفاد این تشریفات (پروتکل) به گونه‌ای تفسیر نخواهد شد که یک طرف متعاقد را تا جایی که به آن طرف متعاقد مربوط است از تخلیه پسماند یا سایر مواد ذکر شده در پیوست (۱) منع نماید. طرف متعاقد مزبور باید سازمان را از اقدامات مزبور آگاه سازد.

ماده ۵- سوزاندن در دریا

طرف‌های متعاقد باید سوزاندن پسماند یا سایر مواد در دریا را ممنوع نمایند.

ماده ۶- صدور پسماند یا سایر مواد

۱- طرف‌های متعاقد نباید اجازه دهند پسماند یا سایر مواد به منظور تخلیه یا سوزاندن در دریا به سایر کشورها صادر شوند.

۲- با وجود بند (۱)، اگر کشورهای مربوط ترتیبی را ایجاد یا موافق تنامه‌ای را منعقد کرده باشند، صادرات جریان‌های دی اکسید کربن برای دفع طبق پیوست (۱) ممکن است رخ دهد. ترتیب یا موافقتنامه مزبور شامل موارد زیر خواهد بود:

(۱) تأیید و تخصیص مسئولیت صدور مجوز بین کشورهای صادرکننده و دریافت‌کننده، طبق مفاد این تشریفات (پروتکل) و حقوق بین‌الملل حاکم؛ و

(۲) در مورد صادرات به طرف‌های غیر متعاقد، مقرراتی حداقل معادل موارد مندرج در این تشریفات (پروتکل)، از جمله موارد مربوط به صدور مجوزها و شرایط مجوز برای پیروی از مفاد پیوست (۲) برای حصول اطمینان از این باشد که ترتیب یا موافقتنامه از تعهدات طرف‌های متعاقد به موجب این تشریفات (پروتکل) برای حفظ و حراست از محیط زیست دریایی عدول نمی‌کند.

طرف متعاهدی که ترتیبی را ایجاد یا موافق تنامه‌ای را منعقد کرده است، مراتب را به سازمان اعلام خواهد کرد.

ماده ۷- آبیهای داخلی

۱- علیرغم هر یک از مفاد این تشریفات (پروتکل)، این تشریفات (پروتکل) تنها تا حدی که در بندهای (۲) و (۳) پیش بینی شده است به آبیهای داخلی مربوط می‌شود.

۲- چنانچه تخلیه عمدی پسماند یا سایر مواد در آب‌های داخلی در مفهوم ماده (۱)، در صورتی که در دریا صورت گیرد، «تخلیه» یا «سوزاندن در دریا» تلقی شود، هر طرف متعاقد باید بر اساس صلاحدید خود، یا مفاد این تشریفات (پروتکل) را به کار بندد یا اقدام‌های نظارتی و مجاز اثر بخش دیگری را جهت کنترل روش از بین بردن مزبور اتخاذ نماید.

۳- هر طرف متعاقد باید سازمان را از اطلاعات مربوط به قانون‌گذاری و ساز و کارهای سازمانی در مورد اجرا، پیروی و اعمال قانون در آبیهای داخلی دریایی داخلی آگاه سازد. طرف‌های متعاقد همچنین باید بطور داوطلبانه بیشترین تلاشهای خود را در ارائه خلاصه گزارشها در مورد نوع و ماهیت مواد تخلیه شده در آبیهای داخلی دریایی انجام دهند.

ماده ۸- استثناها

۱- اگر تخلیه پسماند یا سوزاندن در دریا تنها راه پیشگیری از تهدید به نظر آید و اگر احتمال کمی وجود داشته باشد که در نتیجه تخلیه پسماند یا سوزاندن در دریا خسارت کمتر از زمانی بشود که در غیر آن صورت اتفاق خواهد افتاد، در صورت لزوم جهت حفظ جان انسان‌ها یا کشتی‌ها، هواپیماها، سکوها یا دیگر سازه‌های ساخت دست بشر در دریا در موارد بسیار ضروری ناشی از شرایط نامطلوب آب و هوایی یا در مواردی که جان انسان را به مخاطره افکند یا تهدیدی جدی برای کشتی‌ها، هواپیماها، سکوها یا دیگر سازه‌های ساخت بشر در دریا باشد، مفاد بند (۱) ماده (۴) و ماده (۵) اعمال نخواهد شد. تخلیه مزبور باید به گونه‌ای صورت گیرد که احتمال آسیب و ضرر به حیات انسان یا آبزیان به حداقل برسد و باید فوری به سازمان گزارش شود.

۲- یک طرف متعاقد می‌تواند به عنوان استثنا بر بند (۱) ماده (۴) و ماده (۵) در مواقع اضطراری که تهدید غیرقابل قبولی برای سلامتی انسان، ایمنی یا محیط زیست دریایی ایجاد می‌کند و با قبول اینکه راه حل معقول دیگری درباره آنها وجود ندارد، مجوز صادر نماید. قبل از انجام چنین عملی، طرف متعاقد باید با کشور یا کشورهایی که ممکن است تحت تاثیر قرار گیرند، و نیز با سازمان، که پس از مشاوره با دیگر طرف‌های متعاقد و در صورت اقتضا با سازمانهای بین‌المللی صلاحیت‌دار، طبق جز (۶) بند (۱) ماده (۱۸) فوری، مناسب ترین روش‌ها را جهت اتخاذ به طرف متعاقد توصیه خواهد کرد، مشورت نماید. طرف متعاقد باید این توصیه‌ها را حتی‌الامکان متناسب با زمانی که عمل باید در محدوده آن صورت گیرد و منطبق با تعهد کلی پرهیز از ایجاد خسارت به محیط زیست دریایی، انجام دهد و سازمان را از عمل انجام شده آگاه نماید. طرف‌های متعاقد خود را ملزم می‌دارند که در چنین شرایطی به یکدیگر مساعدت نمایند.

۳- هر طرف متعاقد می‌تواند در زمان تصویب یا الحاق به این تشریفات (پروتکل) یا پس از الحاق به آن از حقوق خود به موجب بند (۲) صرف نظر نماید.

ماده ۹- صدور مجوزها و گزارش دهی

۱- هر طرف متعاقد یک یا چند مقام صلاحیت‌دار را به منظور انجام موارد زیر تعیین خواهد نمود:

(۱) صدور مجوزها طبق این تشریفات (پروتکل)؛

(۲) نگهداری اسناد مربوط به ماهیت و مقادیر همه پسماند یا سایر موادی که مجوزهای تخلیه برای آنها صادر شده و در صورت امکان مقادیری که واقعا تخلیه شده‌اند و موقعیت، زمان و روش تخلیه؛ و

(۳) پایش شرایط دریا از نظر این تشریفات (پروتکل) به صورت مجزا یا با همکاری سایر طرفهای متعاقد و سازمان های بین المللی صلاحیت دار.

۲- مقام یا مقامهای صلاحیتدار یک طرف متعاقد باید طبق این تشریفات (پروتکل) در زمینه پسماند یا سایر موادی که برای تخلیه در نظر گرفته می‌شوند، یا به صورتی که در بند (۲) ماده (۸) سوزاندن در دریا پیش بینی گردیده است در موارد زیر مجوز صادر نمایند:

(۱) بارگیری در قلمرو آن طرف انجام شده باشد؛ و

(۲) روی کشتی یا هواپیمایی بارگیری شده باشد که در قلمرو آن ثبت شده است یا با پرچم آن تردد می‌نماید، در حالی که بارگیری در قلمرو کشوری که طرف متعاقد این تشریفات (پروتکل) نیست، صورت گرفته باشد.

۳- در صدور مجوزها، مقام یا مقامات ذی ربط باید از الزامات ماده (۴)، همراه با معیارها، اقدامات و الزامات دیگری که ممکن است مقتضی بدانند، پیروی نمایند.

۴- هر طرف متعاقد به طور مستقیم یا از طریق دبیرخانه‌ای که به موجب موافقتنامه منطقه‌ای تأسیس شده است، باید موارد زیر را به سازمان و در صورت اقتضا به سایر طرفهای متعاقد گزارش نماید:

(۱) اطلاعات مشخص شده در جز های (۲) و (۳) بند (۱)؛

(۲) اقدامات اجرایی و قانونی اتخاذ شده به منظور اجرای مفاد این تشریفات (پروتکل)، از جمله خلاصه‌ای از اقدامات اجرایی؛ و

(۳) اثر بخشی اقدامات مندرج در جز (۲) بند (۴) و هر مشکلی که در اجرای آنها با آن مواجه می‌شوند.

اطلاعات موضوع جزهای (۲) و (۳) بند (۱) باید به صورت سالانه ارائه گردند. اطلاعات موضوع جزهای (۲) و (۳) بند (۴)، باید به صورت منظم ارائه گردند.

۵- گزارش های ارائه شده به موجب جز های (۲) و (۳) بند (۴) باید توسط نهاد فرعی ذی ربطی که توسط نشست طرفهای متعاقد تعیین شده است مورد ارزیابی قرار گیرند. این نهاد نتیجه گیری های خود را به نشست ذی ربط یا نشست ویژه طرفهای متعاقد گزارش خواهد نمود.

ماده ۱- اعمال و اجرا

۱- هر طرف متعاقد باید اقدامات لازم را برای اجرای این تشریفات (پروتکل) برای تمامی موارد زیر به کارگیرد:

(۱) کشتی‌ها و هواپیماهایی که در قلمرو آن طرف ثبت شده یا تحت پرچم آن حرکت می کنند؛

(۲) کشتی‌ها و هواپیماهایی که در قلمرو آن طرف، پسماند یا سایر موادی که باید تخلیه شود یا در دریا سوزانده شود را بارگیری می‌نمایند؛ و

(۳) کشتی‌ها، هواپیماها و سکوها یا سایر سازه‌های ساخت دست بشر با این باور که در تخلیه یا سوزاندن در دریا در محدوده‌ای که در آن طرف متعاقد حق اعمال صلاحیت طبق حقوق بین الملل را دارد، دخیل می‌باشند.

۲- هر طرف متعاقد باید اقدامات مناسبی را طبق حقوق بین‌الملل به منظور پیشگیری و در صورت لزوم مجازات اعمالی که مغایر با مفاد این تشریفات (پروتکل) باشد، اتخاذ نماید.

۳- طرفهای متعاقد موافقت می‌نمایند در تعمیم و گسترش روشهای اجرای مؤثر این تشریفات (پروتکل) در مناطق فراتر از صلاحیت هر کشوری، از جمله روش‌های گزارش دهی در مورد کشتی‌ها و هواپیماهایی که بر خلاف این تشریفات (پروتکل) در حال تخلیه پسماند یا سوزاندن در دریا مشاهده شوند، همکاری نمایند

۴- این تشریفات (پروتکل) در مورد آن دسته از کشتی‌ها و هواپیماهایی که به موجب حقوق بین‌الملل از مصونیت دولتی برخوردارند، اعمال نمی‌شود. با این وجود، هر طرف متعاقد باید با اتخاذ اقدامات مناسب اطمینان حاصل کند که چنین کشتی‌ها و هواپیماهایی که به آن طرف تعلق دارند یا توسط آن طرف مورد بهره برداری قرار می‌گیرند، به گونه‌ای عمل نمایند که با منظور و هدف این تشریفات (پروتکل) مطابقت و سازگاری داشته باشد و باید بر این اساس سازمان را آگاه نماید.

۵- یک کشور می‌تواند، در زمان بیان موافقت خود با ملتزم شدن به این تشریفات (پروتکل)، یا در هر زمانی پس از آن، اظهار نماید که مفاد این تشریفات (پروتکل) را در مورد کشتی‌ها و هواپیماهای خود که در بند (۴) به آن‌ها اشاره شد، اعمال خواهد نمود، با آگاهی از این موضوع که تنها آن کشور می‌تواند مفاد مذکور را در مورد چنین کشتی‌ها و هواپیماهایی اجرا نماید.

ماده ۱۱- فرآیند پیروی

۱- حداکثر دو سال پس از لازم‌الاجرا شدن این تشریفات (پروتکل)، نشست طرفهای متعاقد به منظور تعیین روشها و سازوکارهای ضروری برای ارزیابی و ارتقای پیروی از این تشریفات (پروتکل) برگزار خواهد شد. روشها و سازوکارهای مزبور باید با درنظر داشتن امکان تبادل کامل و آزاد اطلاعات به شیوه‌ای سازنده تدوین شوند.

۲- پس از بررسی کامل تمام اطلاعات ارائه شده به موجب این تشریفات (پروتکل) و هر گونه پیشنهاد ارائه شده از طریق روش‌ها و ساز و کارهای ایجاد شده به موجب بند (۱)، نشست طرفهای متعاقد می‌تواند پیشنهاد مشاوره، کمک یا همکاری با طرفهای متعاقد یا غیرمتعاقد را ارائه نماید.

ماده ۱۲- همکاری منطقه‌ای

به منظور پیشبرد اهداف این تشریفات (پروتکل)، طرفهای متعاقدی که دارای منافع مشترک جهت حفاظت محیط زیست دریایی در یک منطقه جغرافیایی معین هستند باید با در نظر گرفتن ویژگی‌های خاص منطقه‌ای، نسبت به ارتقای همکاری منطقه‌ای از جمله انعقاد موافقت‌نامه‌های منطقه‌ای سازگار با این تشریفات (پروتکل) برای پیشگیری، کاهش و در صورت امکان حذف آلودگی ناشی از تخلیه یا سوزاندن پسماند یا سایر مواد در دریا تلاش نمایند. طرفهای متعاقد در راستای تدوین روش‌های کاری هماهنگ، باید جهت همکاری با طرفهای دیگر موافقت‌نامه‌های منطقه‌ای که قرار است توسط طرفهای متعاقد دیگر کنوانسیون های مرتبط رعایت شود، تلاش نمایند.

ماده ۱۳- مساعدت و همکاری فنی

۱- طرفهای متعاهد باید با تشریک مساعی با سازمان و با هماهنگی سایر سازمان‌های بین‌المللی صلاحیتدار، پشتیبانی دو جانبه و چند جانبه را به منظور پیشگیری، کاهش و در صورت امکان، حذف آلودگی ناشی از تخلیه به نحو مقرر در این تشریفات (پروتکل) به آن دسته از طرفهای متعاهدی که درخواست موارد زیر را دارند، ترغیب نمایند:

(۱) آموزش کارکنان علمی و فنی برای پژوهش، پایش و اجرا، از جمله تهیه تجهیزات و امکانات ضروری به نحو مقتضی با هدف تقویت توانایی‌های ملی؛

(۲) راهنمایی در خصوص اجرای این تشریفات (پروتکل)؛

(۳) همکاری فنی و ارائه اطلاعات در زمینه به حداقل رسانی پسماند و فرآورده‌های تولید پاک؛

(۴) همکاری فنی و ارائه اطلاعات مرتبط با تخلیه و تصفیه پسماند و سایر تدابیر برای پیشگیری، کاهش و در صورت امکان حذف آلودگی ناشی از تخلیه؛ و

(۵) دسترسی و انتقال فن آوری‌های ایمن و سازگار با محیط زیست و دانش فنی مرتبط به ویژه به کشورهای در حال توسعه و کشورهای در حال گذار به اقتصادهای بازار آزاد، با شرایط مطلوب، از جمله شرایط اعطایی و ترجیحی و به شکل توافق شده دو جانبه، با در نظر گرفتن نیاز به حمایت از حقوق مالکیت معنوی و همچنین نیازهای ویژه کشورهای در حال توسعه و کشورهای در حال گذار به اقتصادهای بازار آزاد.

۲- سازمان موظف به انجام وظایف زیر می‌باشد:

(۱) درخواست‌های طرفهای متعاهد درخواست کننده همکاریهای فنی را با در نظر گرفتن عواملی نظیر توانایی‌های فنی، به آگاهی سایر طرفهای متعاهد برساند؛

(۲) درخواست‌های کمک را به نحو مقتضی با سایر سازمانهای بین‌المللی صلاحیت دار هماهنگ سازد؛ و

(۳) در صورت وجود منابع کافی، به کشورهای در حال توسعه و در حال گذار به اقتصادهای بازار آزاد که قصد خود را برای این که طرف متعاهد این تشریفات (پروتکل) شوند، ابراز داشته‌اند، مساعدت نماید تا روش‌های لازم برای دستیابی به اجرای کامل را بررسی نمایند.

ماده ۴- ۱- پژوهش‌های علمی و فنی

۱- طرفهای متعاهد باید به منظور ارتقا و تسهیل پژوهش علمی و فنی در زمینه پیشگیری، کاهش و در صورت عملی بودن، حذف آلودگی ناشی از تخلیه و سایر منابع آلودگی محیط زیست دریایی مرتبط با این تشریفات (پروتکل)، اقدامات مناسبی را به عمل آورند. چنین پژوهشهایی بطور ویژه باید شامل مشاهده، اندازه‌گیری، ارزشیابی و تجزیه و تحلیل آلودگی به وسیله روشهای علمی باشد.

۲- طرفهای متعاهد به منظور دستیابی به اهداف این تشریفات (پروتکل)، باید دسترسی به اطلاعات مرتبط مورد نیاز سایر طرفهای متعاهد در زمینه‌های زیر را ارتقا دهند:

(۱) فعالیتها و اقدامات علمی و فنی انجام شده طبق این تشریفات (پروتکل)؛

(۲) برنامه‌های علمی و فنی دریایی و اهداف آنها؛ و

(۳) اثرات مشاهده شده از پایش و ارزیابی انجام گردیده به موجب جز (۳) بند (۱) ماده (۹).

ماده ۵- ۱- مسئولیت و تعهد

طرفهای متعاهد طبق اصول حقوق بین‌الملل در خصوص مسئولیت دولت در زمینه وارد کردن خسارت به محیط زیست سایر کشورها یا به هر ناحیه دیگر محیط زیست، متعهد می‌شوند تا روشهای مربوط به مسئولیت ناشی از تخلیه یا سوزاندن پسماند یا سایر مواد در دریا را تدوین نمایند.

ماده ۶- ۱- حل و فصل اختلافها

۱- هرگونه اختلاف ناشی از تفسیر یا اجرای این تشریفات (پروتکل) باید در اولین فرصت از طریق مذاکره، میانجیگری، یا مصالحه، یا هر روش مسالمت آمیز مورد قبول طرفهای اختلاف بر طرف شود.

۲- در صورت عدم وجود راه حل ممکن طی زمان (۱۲) ماه پس از اعلام یکی از طرفهای متعاهد به طرف دیگر مبنی بر وجود اختلاف بین آن‌ها، اختلاف باید با درخواست یکی از طرفهای اختلاف بر اساس رویه دآوری مندرج در پیوست (۳)، حل و فصل گردد، مگر اینکه طرفهای اختلاف نسبت به استفاده از یکی از روش‌های فهرست شده در بند (۱) ماده (۲۸۷) کنوانسیون مورخ ۱۹۸۲ (۱۳۶۱) سازمان ملل متحد در خصوص حقوق دریاهای توافق نمایند. طرفهای اختلاف اعم از این که جز کشورهای عضو کنوانسیون مورخ ۱۹۸۲ (۱۳۶۱) سازمان ملل متحد در خصوص حقوق دریاهای باشند یا نباشند، می‌توانند به همان ترتیب موافقت نمایند.

۳- چنانچه توافقی مبنی بر به‌کارگیری یکی از روشهای فهرست شده در بند (۱) ماده (۲۸۷) کنوانسیون مورخ ۱۹۸۲ (۱۳۶۱) سازمان ملل متحد در خصوص حقوق دریاهای حاصل شود، مفاد بخش (۱۵) آن کنوانسیون که به روش انتخابی مربوط می‌شود، نیز می‌تواند با اعمال تغییرات لازم اعمال گردد.

۴- دوره زمانی (۱۲) ماهه موضوع بند (۲) در صورت رضایت طرفهای مربوط می‌تواند برای مدت (۱۲) ماه دیگر تمدید شود.

۵- با وجود بند (۲)، هر کشوری در هنگام ابراز رضایت خود مبنی بر ملتزم شدن به این تشریفات (پروتکل) می‌تواند به دبیرکل اطلاع دهد که هر گاه آن کشور یکی از طرفهای اختلاف در تفسیر یا اجرای بند (۱) یا (۲) ماده (۳) باشد، رضایت آن کشور قبل از حل و فصل اختلاف از طریق روشهای دآوری پیش بینی شده در پیوست (۳) لازم خواهد بود.

ماده ۷- ۱- همکاری بین‌المللی

طرفهای متعاهد باید اهداف این تشریفات (پروتکل) را در سازمانهای بین‌المللی صلاحیت‌دار ترویج دهند.

ماده ۸- ۱- نشست‌های طرفهای متعاهد

۱- نشست‌های طرفهای متعاهد یا نشست‌های ویژه طرفهای متعاهد باید اجرای این تشریفات (پروتکل) را تحت بازنگری مستمر قرار دهند و اثر بخشی آن را با هدف شناسایی روش‌های تحکیم بخش و در صورت نیاز، پیشگیری، کاهش و در صورت امکان حذف آلودگی ناشی از تخلیه و سوزاندن پسماند و سایر مواد در دریا ارزیابی نمایند. برای این منظور نشست‌های طرفهای متعاهد یا نشست‌های ویژه طرفهای متعاهد ممکن است به موارد زیر بپردازد:

(۱) بازنگری و تصویب اصلاحیه های این تشریفات (پروتکل) طبق مواد (۲۱) و (۲۲)؛

(۲) در صورت لزوم تأسیس نهادهای فرعی به منظور بررسی تمام موارد با هدف تسهیل در اجرای مؤثر این تشریفات (پروتکل)؛

(۳) دعوت از نهادهای تخصصی ذربط به منظور ارائه رهنمود به طرفهای متعاقد یا به سازمان در موارد مرتبط با این تشریفات (پروتکل)؛

(۴) ارتقا همکاری با سازمانهای بین المللی صلاحیتدار مرتبط با پیشگیری و کنترل آلودگی؛

(۵) بررسی اطلاعات واصله به موجب بند (۴) ماده (۹)؛

(۶) تدوین یا تصویب روش های موضوع بند (۲) ماده (۸) از جمله معیارهای اساسی جهت تعیین وضعیت های استثنایی و اضطراری و روش هایی برای رهنمود مشاوره ای و تخلیه ایمن مواد در دریا تحت شرایط مزبور با مشورت سازمان های بین المللی صلاحیت دار؛

(۷) بررسی و تصویب راه حل ها؛ و

(۸) بررسی هر اقدام مقتضی دیگر.

۲- طرفهای متعاقد در اولین نشست خود در صورت نیاز باید آیین کار را تعیین نمایند.

ماده ۱- وظایف سازمان

۱- سازمان در ارتباط با این تشریفات (پروتکل) باید مسئولیت وظایف دبیرخانه را عهده دار باشد. هر طرف متعاقد این تشریفات (پروتکل) که عضو سازمان نباشد، باید سهم مناسبی از هزینه های ناشی از اجرای این وظایف توسط سازمان را بپردازد.

۲- وظایف دبیرخانه ای ضروری برای امور اداری این تشریفات (پروتکل) عبارتند از:

(۱) برپایی نشست های طرفهای متعاقد هر سال یک بار، مگر آنکه طرفهای متعاقد به شکل دیگری تصمیم بگیرند و برپایی نشست های ویژه طرف های متعاقد در هر زمان بنا به درخواست دو سوم طرفهای متعاقد؛

(۲) ارائه مشاوره برای اجرای این تشریفات (پروتکل) و رهنمودها و رویه های تدوین شده به موجب آن، حسب درخواست؛

(۳) بررسی درخواست ها و اطلاعات واصله از طرفهای متعاقد، مشاوره با آنها و با سازمانهای بین المللی صلاحیتدار و ارائه توصیه هایی به طرفهای متعاقد در مورد موضوعات مربوط به این تشریفات (پروتکل) که به طور مشخص توسط آن مورد حکم قرار نگرفته اند؛

(۴) تهیه و ارائه مساعدت، از طریق مشاوره با طرفهای متعاقد و سازمانهای بین المللی صلاحیتدار در جهت تدوین و اجرای روش های موضوع جز (۶) بند (۱) ماده (۱۸)؛

(۵) انتقال تمام اطلاعات واصله به سازمان طبق این تشریفات (پروتکل) به طرفهای متعاقد مربوط؛ و

(۶) آماده سازی بودجه و حساب مالی برای اجرای این تشریفات (پروتکل) و توزیع آن بین تمام طرفهای متعاقد، هر دو سال یک بار.

۳- سازمان در صورت وجود منابع کافی، علاوه بر الزامات مندرج در جز (۳) بند (۲) ماده (۱۳)، باید:

(۱) در ارزیابی وضعیت محیط زیست دریایی تشریک مساعی نماید؛ و

(۲) با سازمانهای بین المللی صلاحیتدار مرتبط با پیشگیری و کنترل آلودگی همکاری نماید.

ماده ۲- پیوست ها

پیوست های این تشریفات (پروتکل)، جز لاینفک این تشریفات (پروتکل) هستند.

ماده ۱-۲ اصلاحیه تشریفات (پروتکل)

۱- هر طرف متعاقد میتواند اصلاحاتی را برای مواد این تشریفات (پروتکل) پیشنهاد نماید. متن هر گونه اصلاحیه پیشنهادی باید حداقل (۶) ماه قبل از بررسی آن در نشست طرفهای متعاقد یا نشست ویژه طرفهای متعاقد، توسط سازمان به آگاهی طرفهای متعاقد برسد.

۲- اصلاحات مواد این تشریفات (پروتکل) باید توسط اکثریت دو سوم آرا طرفهای متعاقد حاضر و رأی دهنده در نشست طرفهای متعاقد یا نشست ویژه طرفهای متعاقد که به همین منظور تعیین شده است، تصویب گردد.

۳- هر اصلاحیه ای برای طرفهای متعاقدی که آن را پذیرفته اند در شصتمین روز پس از آنکه دوسوم طرفهای متعاقد سند پذیرش اصلاحیه را نزد سازمان تودیع نمایند، لازم الاجرا خواهد گردید. پس از آن، اصلاحیه برای هر طرف متعاقد دیگر در روز شصتمین پس از تاریخی که در آن، طرف متعاقد مزبور سند پذیرش اصلاحیه را تودیع نماید لازم الاجرا خواهد شد.

۴- دبیرکل، طرفهای متعاقد را از هرگونه اصلاحات تصویب شده در نشست های طرفهای متعاقد و تاریخی که این اصلاحات به طور کلی و برای هر یک از طرفهای متعاقد لازم الاجرا می گردد، آگاه خواهد ساخت.

۵- پس از لازم الاجرا شدن اصلاحیه این تشریفات (پروتکل)، هر کشوری که طرف متعاقد این تشریفات (پروتکل) شود طرف متعاقد این تشریفات (پروتکل) به گونه اصلاح شده خواهد شد، مگر اینکه دوسوم طرفهای متعاقد حاضر و رأی دهنده در نشست یا نشست ویژه طرفهای متعاقد برای تصویب اصلاحیه به نحو دیگری توافق نمایند.

ماده ۲-۲ اصلاحیه پیوست ها

۱- هر طرف متعاقد میتواند اصلاحاتی را برای پیوست های این تشریفات (پروتکل) پیشنهاد نماید. متن هر گونه اصلاحیه پیشنهادی باید حداقل (۶) ماه قبل از بررسی آن در نشست طرفهای متعاقد یا نشست ویژه طرفهای متعاقد توسط سازمان به آگاهی طرفهای متعاقد خواهد رسید.

۲- اصلاحات پیوست ها به غیر از پیوست (۳)، بر مبنای بررسی های فنی و علمی خواهد بود و در صورت اقتضا میتواند عوامل قانونی، اجتماعی و اقتصادی را در نظر بگیرد. اصلاحات مزبور توسط اکثریت دو سوم آرای طرفهای متعاقد حاضر و

رای دهنده در نشست طرفهای متعاهد یا نشست ویژه طرفهای متعاهد که به همین منظور تعیین شده‌اند تصویب خواهد شد.

۳- سازمان بدون درنگ اصلاحات پیوسته‌های تصویب شده در نشست طرفهای متعاهد یا نشست ویژه طرفهای متعاهد را به طرفهای متعاهد ارسال خواهد نمود.

۴- به استثنا آنچه در بند (۷) مقرر گردیده است، اصلاحات پیوسته‌ها در مورد هر طرف متعاهد بلافاصله از تاریخ اطلاعیه پذیرش آن طرف به سازمان یا (۱۰۰) روز پس از تاریخ تصویب اصلاحیه در نشست طرفهای متعاهد، در صورت دیرتر بودن، به جز برای طرفهای متعاهدی که قبل از پایان (۱۰۰) روز عدم توانایی خود را برای پذیرش اصلاحیه در زمان تعیین شده اعلام می‌دارند، لازم‌الاجرا خواهد شد. هر طرف متعاهد در هر زمانی می‌تواند پذیرش را جایگزین اعلامیه قبلی اعتراض نماید و بر این اساس اصلاحیه‌ای که قبلاً مورد اعتراض واقع شده، برای آن طرف متعاهد لازم‌الاجرا خواهد شد.

۵- دبیرکل بدون تأخیر تمامی طرفهای متعاهد را از اسناد پذیرش یا اعتراض تودیع شده نزد سازمان آگاه خواهد نمود.

۶- پیوست جدید یا اصلاحیه پیوست که به اصلاحیه مواد این تشریفات (پروتکل) مربوط می‌شود، تا زمانی که اصلاحیه مواد این تشریفات (پروتکل) لازم‌الاجرا نشود، لازم‌الاجرا نخواهد گردید.

۷- در ارتباط با اصلاحیه‌های پیوست (۳) در خصوص تشریفات داوری و در ارتباط با تصویب و لازم‌الاجرا شدن پیوست‌های جدید، روشهای اصلاحات مواد این تشریفات (پروتکل) باید اعمال شوند.

ماده ۲۳- ارتباط بین تشریفات (پروتکل) و کنوانسیون

این تشریفات (پروتکل) بین طرفهای متعاهد این تشریفات (پروتکل) که طرفهای کنوانسیون نیز هستند، جایگزین کنوانسیون خواهد شد.

ماده ۲۴- امضا، تنفیذ، پذیرش، تصویب و الحاق

۱- این تشریفات (پروتکل) جهت امضای هر کشوری در مقر سازمان از تاریخ اول آوریل ۱۹۹۷ تا ۳۱ مارس ۱۹۹۸ (۱۳۷۶/۱/۱۲ تا ۱۳۷۷/۱/۱۱) و پس از آن برای الحاق هر کشوری مفتوح خواهد بود.

۲- کشورها می‌توانند به روش‌های زیر طرف متعاهد این تشریفات (پروتکل) شوند:

(۱) امضا بدون شرط تنفیذ، تصویب، پذیرش یا تصویب؛ یا

(۲) امضا به شرط تنفیذ، پذیرش یا تصویب که متعاقب آن تنفیذ، پذیرش یا تصویب صورت گیرد؛ یا

(۳) الحاق.

۳- تنفیذ، پذیرش، تصویب یا الحاق از طریق تودیع سندی به این منظور نزد دبیرکل انجام می‌پذیرد.

ماده ۲۵- لازم‌الاجرا شدن

۱- این تشریفات (پروتکل) در سی امین روز پس از تاریخی لازم‌الاجرا می‌گردد که:

(۱) حداقل (۲۶) کشور رضایت خود را برای ملتزم شدن به این تشریفات (پروتکل) طبق ماده (۲۴) اعلام نمایند؛ و

(۲) حداقل (۱۵) طرف متعاهد کنوانسیون جز کشورهای مذکور در جز (۱) بند (۱) باشند.

۲- برای هر کشوری که رضایت خود را برای ملتزم شدن به این تشریفات (پروتکل) طبق ماده (۲۴) پس از تاریخ موضوع بند (۱) اعلام نماید، این تشریفات (پروتکل) در سی امین روز پس از تاریخ ابراز رضایت کشور مزبور، لازم‌الاجرا خواهد شد.

ماده ۲۶- دوره انتقالی

۱- هر کشوری که تا قبل از ۳۱ دسامبر ۱۹۹۶ (۱۳۷۵/۱۰/۱۱) طرف متعاهد کنوانسیون نبوده است و رضایت خود را برای ملتزم شدن به این تشریفات (پروتکل) قبل از لازم‌الاجرا شدن آن یا طی (۵) سال پس از لازم‌الاجرا شدن آن اعلام دارد، در زمان اعلام رضایت خود، می‌تواند دبیرکل را آگاه نماید که بنابر دنایل مشروح در اطلاعیه، آن کشور قادر نخواهد بود مفاد ویژه این تشریفات (پروتکل)، مگر آنهایی که در بند (۲) مقرر شده است را، برای یک دوره انتقالی که از مدت مذکور در بند (۴) بیشتر نخواهد بود، اجرا نماید.

۲- هیچ اطلاعیه صادر شده به موجب بند (۱)، نباید بر تعهدات طرف متعاهد این تشریفات (پروتکل) در ارتباط با سوزاندن در دریا یا تخلیه پسماند رادیواکتیو یا سایر مواد رادیواکتیو تأثیری بگذارد.

۳- هر طرف متعاهد این تشریفات (پروتکل) که دبیرکل را به موجب بند (۱) آگاه نموده است که قادر نخواهد بود برای دوره انتقالی مشخص شده، خود را به طور کامل یا نسبی با بند (۱) ماده (۴) یا ماده (۹) مطابقت دهد، با این وجود باید در طی این دوره از تخلیه پسماند یا سایر موادی که برای آنها مجوز صادر نکرده است ممانعت نماید و بیشترین تلاش خود را به کار گیرد تا اقدامات اداری و قانونی به منظور حصول اطمینان از اینکه صدور مجوز و شرایط مجوز با مفاد پیوست (۲) مطابقت دارد را به تصویب برساند و دبیرکل را از هر گونه مجوز صادر شده آگاه سازد.

۴- هر دوره انتقالی که در اطلاعیه صادره به موجب بند (۱) مشخص می‌گردد، بیش از ۵ سال پس از تسلیم اطلاعیه مزبور ادامه نخواهد داشت.

۵- طرفهای متعاهدی که اطلاعیه ای را طبق بند (۱) صادر نموده‌اند، باید برنامه و جدول زمانی را برای دستیابی به پیروی کامل از این تشریفات (پروتکل)، همراه با هر گونه درخواست برای مساعدت و همکاری فنی مرتبط، طبق ماده (۱۳) این تشریفات (پروتکل)، به نخستین نشست طرفهای متعاهدی که پس از تودیع سند تنفیذ، پذیرش، تصویب یا الحاق آنها تشکیل می‌شود، تسلیم نمایند.

۶- طرفهای متعاهدی که اطلاعیه ای را به موجب بند (۱) صادر نموده‌اند، باید روشها و سازوکارهایی را برای دوره انتقالی ایجاد نمایند که اجرا و پایش برنامه‌های طراحی و ارائه شده برای دستیابی به پیروی کامل از این تشریفات (پروتکل) صورت پذیرد. گزارش پیشرفت در راستای پیروی، باید توسط طرفهای متعاهد مزبور به هر نشستی که طی دوره انتقالی آنها تشکیل می‌شود، جهت اتخاذ اقدام مناسب ارائه گردد.

ماده ۲۷- انصراف

۱- هر طرف متعاهد، می‌تواند در هر زمان پس از انقضای (۲) سال از تاریخ لازم‌الاجرا شدن این تشریفات (پروتکل) برای

آن طرف متعاقد، انصراف خود را از عضویت در این تشریفات (پروتکل) اعلام نماید.

۲- انصراف از عضویت با تودیع سند انصراف نزد دبیرکل نافذ خواهد شد.

۳- هر انصراف از عضویت یک سال پس از دریافت سند انصراف توسط دبیرکل یا مدت زمانی طولانی تر که ممکن است در آن سند مشخص شده باشد، نافذ خواهد شد.

ماده ۲۸- امین اسناد

۱- این تشریفات (پروتکل) باید نزد دبیرکل تودیع گردد.

۲- علاوه بر وظائف مشخص شده در بند (۵) ماده (۱۰)، بند (۵) ماده (۱۶)، بند (۴) ماده (۲۱)، بند (۵) ماده (۲۲) و بند (۵) ماده (۲۶) دبیرخانه باید:

(۱) تمام کشورهای که این تشریفات (پروتکل) را امضا نموده‌اند یا به آن ملحق شده‌اند از موارد زیر آگاه نماید:

۱- هر امضای جدید یا تودیع سند تنفیذ، پذیرش، تصویب یا الحاق، همراه با تاریخ آن؛

۲- تاریخ لازم‌الاجرا شدن این تشریفات (پروتکل)؛ و

۳- تودیع هر سند انصراف از عضویت در این تشریفات (پروتکل) همراه با تاریخ دریافت و تاریخی که انصراف نافذ می‌شود.

(۲) ارسال رونوشت‌های برابر اصل شده این تشریفات (پروتکل) به تمام کشورهای که این تشریفات (پروتکل) را امضا نموده‌اند یا به آن ملحق گردیده‌اند.

۳- به محض لازم‌الاجرا شدن این تشریفات (پروتکل)، نسخه برابر اصل شده آن توسط دبیرکل برای ثبت و انتشار، طبق ماده (۱۰۲) منشور سازمان ملل متحد به دبیرخانه سازمان ملل متحد ارسال خواهد شد.

ماده ۲۹- متون معتبر

این تشریفات (پروتکل) در یک نسخه اصلی به زبانهای عربی، چینی، انگلیسی، فرانسوی، روسی و اسپانیایی تنظیم شده است که هر متن بطور یکسان معتبر می‌باشد.

در تأیید مراتب فوق، امضا کنندگان زیر که از طرف دولت‌های متبوع خود برای این منظور به طور مقتضی مجاز می‌باشند این تشریفات (پروتکل) را امضا نموده‌اند.

این تشریفات (پروتکل) در لندن، در تاریخ هفتم نوامبر یکهزار و نهصد و نود و شش میلادی (۱۳۷۵/۸/۱۷) تنظیم شد.

پیوست ۱

پسماند یا سایر موادی که ممکن است برای تخلیه مورد بررسی قرار گیرند

۱- با آگاهی از اهداف و تعهدات کلی این تشریفات (پروتکل) که در مواد (۲) و (۳) بیان شده، پسماند یا سایر مواد مشروح زیر، مواردی هستند که ممکن است برای تخلیه در نظر گرفته شوند:

(۱) مواد حاصل از لایروبی؛

(۲) لجن فاضلاب؛

(۳) ضایعات ماهی یا مواد حاصل از عملیات فرآوری صنعتی ماهی؛

(۴) کشتی‌ها و سکو‌ها یا سایر سازه‌های ساخت دست بشر در دریا؛

(۵) مواد معدنی و بی اثر مرتبط با زمین شناسی؛

(۶) مواد آلی دارای منشأ طبیعی؛ و

(۷) اقلام حجیم اساساً شامل آهن، فولاد، بتن و مواد مشابه بی‌خطر که تأثیر فیزیکی آنها مورد نظر است، و محدود به شرایطی می‌شوند که پسماند مزبور در آن مکان تولید می‌گردد مانند جزایر کوچک با جوامع دورافتاده که دسترسی عملی به سایر روشهای دفع به جز تخلیه در دریا را ندارند؛

(۸) جریان‌های دی اکسید کربن ناشی از فرآیندهای جذب دی اکسید کربن برای تزریق در زیر بستر.

۲- پسماند یا سایر موادی که در جزای (۴) و (۷) بند (۱) فهرست شده‌اند، ممکن است برای تخلیه در نظر گرفته شوند، مشروط به اینکه موادی که دارای قابلیت ایجاد ذرات شناور هستند یا به صورتی دیگر در آلودگی محیط زیست دریا سهیم می‌باشند به میزان حداکثر زودوده شوند و به شرطی که ماده تخلیه شده هیچ مانع جدی برای ماهیگیری یا دریانوردی ایجاد نکنند.

۳- با وجود موارد فوق الذکر، مواد فهرست شده در جزای (۱) تا (۸) بند (۱) که حاوی مقادیر رادیو اکتیو، بیشتر از غلظتهای حداقل (حد معافیت) تعیین شده توسط آژانس بین‌المللی انرژی اتمی و تصویب شده توسط طرفهای متعاقد می‌باشند، نباید واجد شرایط تخلیه تلقی گردند؛ علاوه بر این، مشروط بر این که طی بیست و پنج سال از ۲۰ فوریه ۱۹۹۴ تا ۱۳۷۲/۱۲/۱ و در فاصله زمانی هر بیست و پنج سال پس از آن، طرفهای متعاقد باید با توجه به سایر عواملی که مناسب بدانند، مطالعات علمی را در رابطه با همه پسماندهای پرتوزا و سایر مواد پرتوزا به جز پسماندها یا مواد با سطح خطر بالا، به طور کامل انجام دهند و نیز ممنوعیت تخلیه چنین موادی را طبق روشهای بیان شده در ماده (۲۲)، بازنگری نمایند.

۴- جریان دی اکسیدکربن موضوع جز (۸) بند (۱) تنها در صورتی برای تخلیه در نظر گرفته می‌شود که:

(۱) دفع در لایه صخره‌ای زیر بستر دریا انجام گیرد؛ و

(۲) عمدتاً شامل دی اکسید کربن باشند. مواد مذکور ممکن است بطور تصادفی همراه موادی باشند که از ماده اصلی و در طی فرآیندهای مورد استفاده در جذب و تزریق در لایه‌های زیر بستر حاصل شده باشند؛ و

(۳) هیچ پسماند یا ماده دیگری به منظور دفع آن پسماند یا ماده دیگر، به آن افزوده نشده باشد.

ارزیابی پسماند یا سایر موادی که ممکن است برای تخلیه در نظر گرفته شوند

کلیات

۱- پذیرش تخلیه تحت شرایط ویژه رافع تعهدات به موجب این پیوست، برای تلاش بیشتر در کاهش ضرورت تخلیه، نمی‌باشد.

ممیزی پیشگیری پسماند

۲- مراحل اولیه در ارزیابی جایگزین‌های تخلیه، باید به نحو مقتضی شامل ارزشیابی موارد زیر باشد:

(۱) انواع، مقادیر و خطر نسبی پسماند تولید شده؛ و

(۲) جزئیات فرآیند تولید و منابع پسماند در آن فرایند؛ و

(۳) امکان سنجی روشهای زیر به منظور کاهش پسماند یا پیشگیری از آن:

۱- فرمول بندی مجدد محصول؛

۲- فن آوری‌های تولید پاک؛

۳- اصلاح فرآیند؛

۴- جایگزینی ماده اولیه؛

۵- بازیافت در محل، به صورت چرخه بسته.

۳- به طور کلی، اگر طی ممیزی الزامی محرز شود که شرایط برای پیشگیری از تولید پسماند در مبدا وجود دارد، انتظار بر این است که متقاضی امر، خط مشی‌های پیشگیری از تولید پسماند را که شامل اهداف کاهش پسماند ویژه و تدارک ممیزی‌های بیشتر پیشگیری از تولید پسماند به منظور تضمین برآورده شدن این اهداف می‌باشد، با همکاری موسسات ملی و محلی تعیین و اجرا نماید. صدور مجوز یا تصمیم به تجدید آن باید رعایت الزامات هر گونه کاهش تولید پسماند حاصله و پیشگیری آنها را تضمین نماید.

۴- برای مواد لایروبی شده و لجن فاضلاب، هدف از مدیریت پسماند باید شناسایی و کنترل منابع آلودگی باشد. این امر از طریق اجرای راهبردهای پیشگیری از تولید پسماند حاصل می‌گردد و مستلزم همکاری بین مؤسسات محلی و ملی مربوط درگیر در کنترل منابع متمرکز و غیرمتمرکز آلودگی می‌باشد. تا برآورده شدن این هدف، مشکلات ناشی از مواد لایروبی آلوده را می‌توان با استفاده از فنون مدیریت تخلیه در دریا یا خشکی حل نمود.

بررسی روش‌های مدیریت پسماند

۵- کاربردهای تخلیه پسماند یا سایر مواد باید نشان دهد که اولویت بندی گزینه‌های مدیریت پسماند زیر که ترتیبی از تاثیر فزاینده زیست محیطی را در بر می‌گیرد، مورد بررسی مناسب قرار گرفته‌اند:

(۱) استفاده مجدد؛

(۲) بازیافت خارج از محل؛

(۳) تخریب اجزای اصلی خطرناک؛

(۴) تصفیه به منظور کاهش یا حذف اجزای اصلی خطرناک؛ و

(۵) دفع در خشکی، هوا و آب.

۶- چنانچه مقام صلاحیت‌دار صدور مجوز تشخیص دهد که گزینه‌های مناسبی برای استفاده مجدد، بازیافت یا تصفیه پسماند بدون خطرات بیش از اندازه برای سلامتی انسان یا محیط زیست یا هزینه‌های نامتناسب وجود دارند، مجوز تخلیه پسماند یا سایر مواد باید رد شود. قابلیت استفاده عملی از سایر روش‌های دفع باید با توجه به ارزیابی مقایسه‌ای خطر شامل تخلیه و نیز سایر روش‌های جایگزین مد نظر قرار گیرد.

ویژگیهای فیزیکی، شیمیایی و بیولوژیک

۷- شرح جزئیات و خصوصیات تفصیلی پسماند، پیش شرط ضروری برای بررسی روشهای جایگزین و مبنای تصمیم‌گیری برای امکان تخلیه پسماند می‌باشد. اگر خصوصیات پسماند آنقدر مشخص نباشد که بتوان ارزیابی مناسبی از اثرات بالقوه آن بر سلامتی انسان و محیط زیست به عمل آورد، آن پسماند نباید تخلیه شود.

۸- در تعیین خصوصیات پسماند و اجزای آنها باید موارد زیر مدنظر قرار گیرند:

(۱) منشأ، کل مقدار، حالت و ترکیب نسبی؛

(۲) ویژگیها: فیزیکی، شیمیایی، بیوشیمیایی و بیولوژیک؛

(۳) سمیت؛

(۴) پایداری: فیزیکی، شیمیایی و بیولوژیک؛ و

(۵) تجمع و تغییر ماهیت زیستی در مواد بیولوژیک یا رسوبات.

فهرست اقدام

۹- هرطرف متعهد باید به منظور ایجاد سازوکاری برای غربالگری پسماندهای معین و اجزای آنها بر پایه اثرات بالقوه آنها بر سلامتی انسان و محیط زیست دریایی، فهرست اقدام ملی را تدوین نماید. در انتخاب مواد مورد بررسی در فهرست اقدام، اولویت باید به مواد سمی، پایدار و دارای خاصیت تجمع زیستی ناشی از منابع انسانی (نظیر کادمیم، جیوه، ترکیبات آلی هالوژندار، هیدروکربنهای نفتی و هر زمان که مربوط باشد، آرسنیک، سرب، مس، روی، بریلیم، کروم، نیکل و وانادیم، ترکیبات آلی سیلیسیم دار، سیانیدها، فلئوئوریدها و آفت کش‌ها یا محصولات جانبی آنها به جز ترکیبات آلی هالوژندار) داده شود. فهرست اقدام را می‌توان به عنوان سازوکاری پیشبرانه برای بررسی‌های بیشتر پیشگیری از پسماند نیز

استفاده نمود.

۵- فهرست اقدام باید سطح بالایی و همچنین می‌تواند سطح پایینی را نیز مشخص نماید. سطح بالایی باید طوری تعیین شود تا از اثرات حاد یا مزمن روی سلامتی انسان یا موجودات دریایی حساس به عنوان نماینده زیست بوم دریایی ممانعت به عمل آید. بکارگیری فهرست اقدام به سه طبقه احتمالی پسماند منجر می‌گردد:

(۱) پسماندهایی که حاوی موادی خاص هستند، یا آنهایی که موجب واکنش‌های بیولوژیک می‌گردند، در مقادیر بیشتر از سطح بالایی مرتبط به آن، نباید تخلیه شوند، مگر با استفاده از فنون یا فرایندهای مدیریت، برای تخلیه قابل قبول گردند؛

(۲) پسماندهایی که حاوی مواد خاص هستند، یا آنهایی که موجب واکنش‌های بیولوژیک می‌گردند، در مقادیر کمتر از سطوح پایینی مرتبط به آن، در رابطه با تخلیه باید چنین تلقی شود که از اهمیت کم زیست محیطی برخوردارند؛ و

(۳) پسماندهایی که حاوی مواد خاص هستند، یا آنهایی که موجب واکنش‌های بیولوژیک می‌گردند، در مقادیر کمتر از سطح بالایی اما بیشتر از سطح پایینی مرتبط به آن، قبل از تشخیص مناسب بودن آنها برای تخلیه، نیاز به ارزیابی دقیق‌تر دارند.

انتخاب محل تخلیه

۱۱- اطلاعات لازم برای انتخاب محل تخلیه باید شامل موارد زیر باشد:

(۱) ویژگیهای فیزیکی؛ شیمیایی، و بیولوژیک ستون آب و بستر دریا؛

(۲) موقعیت تفریحگاه‌ها، ارزشها و سایر کاربردهای دریا در ناحیه مدنظر؛

(۳) ارزیابی نوسانات اجزای تشکیل دهنده مرتبط با تخلیه در ارتباط با نوسانات موجود مربوط به مواد در محیط زیست دریایی؛ و

(۴) امکان سنجی اقتصادی و عملیاتی.

ارزیابی اثرات بالقوه

۱۲- ارزیابی اثرات بالقوه باید منجر به گزارش دقیقی از پیامدهای مورد انتظار روش‌های دفع در دریا یا خشکی، یعنی «فرضیه اثر» بشود. این ارزیابی مبنایی را برای تصمیم‌گیری درخصوص پذیرش یا رد گزینه پیشنهادی دفع و برای تعیین الزامات پایش محیط زیست ارائه می‌دهد.

۱۳- ارزیابی برای تخلیه باید اطلاعات مرتبط با خصوصیات پسماند، شرایط در مکان یا مکان‌های تخلیه پیشنهادی، نوسانات و فنون دفع پیشنهادی را تلفیق کند و اثرات بالقوه بر سلامتی انسان، منابع زنده، تفریحگاه‌ها و سایر استفاده‌های مجاز از دریا را مشخص نماید. این ارزیابی باید ماهیت، ابعاد زمانی و فضایی و طول مدت اثرات مورد انتظار بر مبنای فرضیات محافظه کارانه منطقی را تعیین نماید.

۱۴- تجزیه تحلیل هر روش تخلیه باید در پرتو ارزیابی مقایسه‌ای در مورد موضوعات زیر بررسی گردد: خطرات برای سلامتی انسان، هزینه‌های زیست محیطی، خطرات (نظیر حوادث)، اقتصاد و انحصار استفاده‌های آتی. اگر طی این ارزیابی محرز شود که اطلاعات کافی برای تعیین اثرات احتمالی گزینه تخلیه پیشنهادی وجود ندارد، بنابراین گزینه مذکور نباید مورد بررسی بیشتر قرار گیرد. علاوه بر این، اگر تفسیر ارزیابی مقایسه‌ای نشانگر آن باشد که گزینه تخلیه ارجحیت کمتری دارد، نباید مجوز تخلیه داده شود.

۱۵- هر ارزیابی باید با یک بیانیه که تصمیم مبنی بر صدور یا رد یک مجوز تخلیه را تأیید نماید، خاتمه یابد.

پایش

۱۶- به منظور تأیید رعایت شرایط مجوز- پایش پیروی - و تأیید این که فرضیاتی که در خلال بازنگری مجوز و فرآیند انتخاب مکان به وجود آمده اند، برای حفاظت از محیط زیست و سلامت انسان - پایش میدانی - صحیح و کافی بوده است، از پایش استفاده می‌شود. ضروری است که چنین برنامه‌های پایشی حاوی اهداف کاملاً مشخص باشند.

مجوز و شرایط مجوز

۱۷- تصمیم به صدور مجوز باید تنها در صورتی اتخاذ گردد که همه ارزشیابی‌های اثر، تکمیل شده اند و الزامات پایش تعیین گردیده اند. مفاد مجوز باید تا جایی که عملی باشد تضمین نماید که اختلال و زیان زیست محیطی به حداقل برسد و منافع به حداکثر برسند. هر مجوز صادر شده باید حاوی داده‌ها و اطلاعاتی باشد که موارد زیر را مشخص نماید:

(۱) انواع و منشا موادی که باید تخلیه شوند؛

(۲) موقعیت مکان یا مکان‌های تخلیه؛

(۳) روش تخلیه؛ و

(۴) الزامات گزارش دهی و پایش.

۱۸- مجوزها باید در فواصل زمانی منظم با در نظر گرفتن نتایج پایش و اهداف برنامه‌های پایش مورد تجدیدنظر قرار گیرند. تجدیدنظر نتایج پایش نشانگر نیاز یا عدم نیاز به ادامه، بازبینی یا خاتمه برنامه‌های میدانی خواهد بود و به تصمیم‌گیری‌های آگاهانه در مورد تداوم، اصلاح یا فسخ مجوزها کمک خواهد کرد. این امر ساز و کار بازخوردی مهم را برای حمایت از سلامت انسان و محیط زیست دریایی فراهم می‌آورد.

پیوست ۳

رویه دآوری

ماده ۱

۱- دیوان دآوری (که از این پس «دیوان» خوانده می‌شود) باید بنا به درخواست یک طرف متعاقد خطاب به طرف متعاقد دیگر در اجرای ماده (۱۶) این تشریفات (پروتکل) ایجاد شود. درخواست دآوری باید شامل بیان موضوع، همراه با هرگونه اسناد تأیید کننده آن باشد.

۲- طرف متعاقد درخواست کننده باید دبیرکل را از موارد زیر آگاه نماید:

(۱) درخواست خود برای دآوری؛ و

(۲) مفاد این تشریفات (پروتکل)، که تفسیر یا اجرای آن به عقیده او، عامل اختلاف است.

۳- دبیرکل باید این اطلاعات را به همه طرف های متعاقد ارسال نماید.

ماده ۲

۱- دیوان تنها متشکل از یک عضو خواهد بود و این در صورتی است که طرف های اختلاف، ظرف سی روز از تاریخ دریافت درخواست دآوری به این صورت به توافق برسند.

۲- در صورت فوت، عدم توانایی، یا عدم حضور داور، طرف های اختلاف می توانند ظرف سی روز از وقوع فوت، عدم توانایی یا عدم حضور، در مورد جایگزین موافقت نمایند.

ماده ۳

۱- چنانچه طرف های اختلاف طبق ماده (۲) این پیوست در مورد دیوان موافقت نکنند، دیوان باید از سه عضو تشکیل شود:

(۱) یک داور معرفی شده توسط هر یک از طرف های اختلاف؛ و

(۲) داور سوم که باید با توافق بین دو داور معرفی شده اول، تعیین گردد و به عنوان سرداور عمل نماید.

۲- چنانچه سرداور دیوان ظرف سی روز پس از انتصاب داور دوم تعیین نگردد، طرف های اختلاف باید بر مبنای درخواست یکی از طرف ها، طی سی روز، فهرست توافق شده ای از اشخاص واجد صلاحیت را به دبیرکل ارائه نمایند. دبیرکل باید در اسرع وقت سرداور را از چنین فهرستی انتخاب نماید. او نباید سردآوری که ملیت یکی از طرف های اختلاف را داشته یا دارد را انتخاب نماید مگر در صورت رضایت طرف دیگر اختلاف.

۳- چنانچه یکی از طرف های اختلاف ظرف شصت روز از تاریخ وصول درخواست دآوری، داور موضوع جز (۱) بند (۱) را معرفی ننماید طرف دیگر اختلاف می تواند درخواست نماید تا ظرف دوره ای سی روزه فهرستی توافق شده از افراد واجد صلاحیت به دبیرکل ارائه گردد. دبیرکل باید در اسرع وقت سرداور دیوان را از چنین فهرستی انتخاب نماید. سپس سرداور باید از طرفی که داور را معرفی ننموده است درخواست نماید تا نسبت به موضوع اقدام نماید. چنانچه طرف مزبور ظرف مدت پانزده روز از درخواست مذکور، دآوری را معرفی نکند، دبیرکل باید بنابه درخواست سرداور، داور را از فهرست توافق شده افراد واجد صلاحیت معرفی نماید.

۴- در صورت فوت، عدم توانایی یا عدم حضور یک داور، طرف اختلافی که او را معرفی کرده است، باید ظرف سی روز پس از فوت، عدم توانایی یا عدم حضور، جایگزین را معرفی نماید. چنانچه طرف یاد شده جایگزینی را معرفی ننماید، دآوری با حضور داوران باقیمانده ادامه خواهد یافت. در صورت فوت، عدم توانایی یا عدم حضور سرداور، جایگزینی طبق مفاد جز (۲) بند (۱) و بند (۲) ظرف نود روز پس از فوت، عدم توانایی یا عدم حضور، تعیین خواهد شد.

۵- فهرستی از داوران که متضمن افراد واجد صلاحیت معرفی شده توسط طرف های متعاقد است، نزد دبیرکل نگهداری خواهد شد. هر طرف متعاقد می تواند چهار نفر را برای وارد نمودن در فهرستی که لزوماً نباید از اتباع آن باشند، معین نماید. اگر طرف های اختلاف، ظرف مدت تعیین شده فهرست توافق شده از افراد واجد صلاحیت را به دبیرکل به گونه مقرر در بندهای (۲)، (۳) و (۴) ارائه نکنند، دبیرکل باید از فهرستی که نزد او نگهداری می شود، داور یا داورانی را که هنوز معرفی نشده اند، انتخاب نماید.

ماده ۴- دیوان می تواند دعاوی متقابلی را که منشأ آنها به طور مستقیم خارج از موضوع اختلاف باشد، استماع و در مورد آن تصمیم بگیرد.

ماده ۵- هر یک از طرف های اختلاف باید مسئولیت هزینه های ایجاد شده به منظور آماده سازی دعاوی خود را بپذیرد. دستمزد اعضای دیوان و همه مخارج کلی ناشی از دآوری باید به طور مساوی توسط طرف های اختلاف تقبل گردد. دیوان صورت همه هزینه ها را نگهداری و صورت حساب قطعی مربوط را به طرف ها تسلیم خواهد نمود.

ماده ۶- هر طرف متعهده ای که دارای نفعی قانونی باشد که ممکن است تصمیم گیری در مورد اختلاف بر روی آن تأثیر بگذارد، می تواند با موافقت دیوان و با هزینه خود پس از ارائه اطلاعیه مکتوب به طرف های اختلافی که در ابتدا رویه را آغاز نموده اند در آیین دادرسی دیوان دخالت نماید. چنین مداخله کننده ای باید حق ارائه مدرک، خلاصه پرونده ها و استدلال شفاهی در مورد موضوعاتی را که موجب مداخله او شده است را بر اساس آئین کار تدوین شده به موجب ماده (۷) این پیوست، داشته باشد، اما هیچ حقی در رابطه با ترکیب دیوان را نخواهد داشت.

ماده ۷- هر دیوانی که به موجب مفاد این پیوست تشکیل می گردد در مورد آئین کار خود تصمیم خواهد گرفت.

ماده ۸-

۱- به غیر از مواردی که دیوان تنها از یک داور تشکیل شده باشد، تصمیمات دیوان در مورد آیین کار خود، محل تشکیل نشست های آن و هر موضوع مرتبط با اختلاف مطروحه نزد آن، باید با رأی اکثریت اعضای آن اتخاذ گردد. با این حال غیبت یا امتناع هر عضو دیوان که توسط یکی از طرف های اختلاف معرفی شده باشد، نباید در اتخاذ تصمیم دیوان اختلال ایجاد نماید. در صورت برابری آرا، رأی سرداور تعیین کننده خواهد بود.

۲- طرف های اختلاف باید موجبات تسهیل کار دیوان را فراهم آورند و به ویژه باید طبق قوانین خود و به کارگیری کلیه امکاناتی که در اختیار دارند:

(۱) تمامی اسناد و اطلاعات ضروری را به دیوان ارائه نمایند؛ و

(۲) امکان ورود دیوان به قلمروی خود برای استماع شهادت شهود یا کارشناسان و بازدید از مکان وقوع را فراهم نمایند.

۳- قصور یکی از طرف های اختلاف در رعایت مفاد بند (۲)، نباید مانع اتخاذ تصمیم دیوان و صدور حکم گردد.

ماده ۹- دیوان باید ظرف پنج ماه از تاریخ تشکیل، رأی خود را صادر نماید مگر آنکه تمدید محدوده زمانی را برای دوره ای که از پنج ماه تجاوز ننماید لازم تشخیص دهد. رأی دیوان باید همراه با بیان دلایل اخذ تصمیم باشد. این رأی، قطعی و بدون درخواست فرجام خواهد بود و به دبیرکل که باید طرف های متعاقد را آگاه نماید، ارسال خواهد شد. طرف های اختلاف باید بدون درنگ این رأی را رعایت نمایند.

قانون فوق مشتمل بر ماده واحده و پنج تبصره منضم به متن تشریفات (پروتکل) شامل مقدمه و بیست و نه ماده و سه پیوست در جلسه علنی روز دوشنبه مورخ سیزدهم مهرماه یک هزار و سیصد و نود و چهار مجلس شورای اسلامی تصویب شد و در تاریخ ۱۳۹۴/۷/۲۲ به تایید شورای نگهبان رسید.

رئیس مجلس شورای اسلامی - علی لاریجانی/

منبع : سایت مجلس شورای اسلامی

